

Catherine Coeová

BONUS
super HRA
a KVÍZ

Jednorožci
z Čarovného lesa

Slavnostní hostina

bambóok

Catherine Coeová

Jednorožci z Čarovného lesa

Slavnostní hostina

Přeloženo z anglického originálu **The Unicorns of Blossom Wood #2: Festival Time** vydaného nakladatelstvím Scholastic Limited v roce 2016.

Originally published and licensed by Scholastic Children's Books, a division of Scholastic Limited. All rights reserved.

Text © Catherine Coe Ltd, 2016

Cover © Andrew Farley, 2016

Inside Illustrations © Renée Kurilla, 2016

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8030. publikaci

Překlad Eva Kadlecová
Jazyková úprava Gabriela Janů
Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Sazba Šimon Jimel
První vydání, Praha 2021
Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2021
Translation © Eva Kadlecová, 2021

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-4231-6 (pdf)
ISBN 978-80-271-1280-7 (print)

Catherine Coeová

BONUS
super HRA
a KVÍZ

Jednorožci
z Čarovného lesa

Slavnostní hostina

Čarovný les

Jantarová
poušť

Vrbové jezero

Jabloňový
sád

Borový les

Náprstníková
mýtina

Dunivé hory

Jezevčí
vodopády

Divoká řeka

Měsíční kaštan

Dubový
kruh

Velká houština

Bleippsonovým, jejichž úžasné přátelství je lepší
než magie xxx

Děkuji Dině von Lowenkraftové za všechny
nedocenitelné rady a Tomovi a Abi
Holroydeovým, mým čtenářům od protinožců!

Kapitola 1

Je tu sníh!

Kap, kap, kap. Plesk, plesk, plesk.

Izabela zívla a zavrtila se hlouběji do spacáku. Probudilo ji pleskání dešťových kapek na stan, ale vstávat se jí ještě vůbec nechtělo. Bylo jí příjemně a teploučko. Ležela mezi svými dvěma sestřenkami Leou a Emou. Obě ještě tvrdě spaly – Lea tiše pochruchovala a Ema byla schoulená do

klubíčka, takže z ní byly vidět jen hedvábné světlé vlasy. Izabelu napadlo, že je probudí, ale vypadaly tak klidně a spokojeně, že se rozhodla to nedělat. Místo toho si vytáhla zpod polštáře zápisník a tužku.

„Čarovný les je to nejkrásnější místo, jaké jsem kdy viděla,“ začala psát. „Je tak nádherné, že se tam cítím jako ve snu...“

Náhle se zarazila. Možná to *byl* jen sen. Měla za to, že včera se ona a její sestřenky ocitly v magickém lese, kde se proměnily z dívek v jednorožce! Jenže Izabela měla odjakživa hrozně živé sny. Nebyl to jen jeden z nich? Píchlo ji u srdce – kdyby to nebyla pravda a ona se tam nemohla vrátit, byla by příšerně zklamaná. Najednou se nemohla dočkat, až se Ema a Lea probudí.

Izabela jim jemně zatřásla rameny. Lea vyjekla: „Ááá, co se děje?“ A Ema se narovнала a doširoka otevřela modré oči.

„Promiňte, holky,“ omluvila se Izabela, které najednou tlouklo srdce rozčilením. „Ale potřebuju nutně něco vědět. Čarovný les – zdálo se mi o něm, nebo byl skutečný?“

Lea se rázem rozzářila a v tmavohnědých očích jí zajiskřilo. „Byl skutečný,“ odpověděla se zuřivým příkyvováním.

Taky Ema se zazubila. „Proměnily jsme se v jednorožce, no vážně!“

Izabelu zaplavila úleva a obě své sestřenice objala.

„A teď, když už jsi mě úplně probudila, mám taky jednu otázku,“ prohlásila Lea a vysoukala se ze spacáku. „Kdy se tam vrátíme?“

Izabela si prohlédla své fialové kostkované pyžamo. „Hmm, asi bychom se teď měly jít nejdříve převléknout!“ řekla. Do Čarovného lesa se dostanou snadno, když si stoupnou do otisků kopyt v nedaleké zátocce, ale přece

nemohou utéct z tábořiště v pyžamech...

Jak by to vysvětlovaly rodičům?

Lea si stáhla dlouhé tmavé vlasy do culíku. Bylo v něm vidět několik růžových vpletených copánků. Popadla ručník. „Tak pojďte! Kdo bude poslední ve sprchách, bude uklízet stan!“

„Ale dnes jsme přece měly vyrazit na pěší túru, pamatuješ?“ zarazila ji Ema a z tváře jí zmizel úsměv. Tři rodiny vždycky trávilily prázdniny společně – i když Ema bydlela v Austrálii, Izabela v Anglii a Lea ve Spojených státech, v létě se vždycky sešly aspoň na týden nebo dva.

Lea rozepnula stan a podívala se ven. „Jo, ale prší! Takže doufám, že tím ta procházka padá.“

Izabela přikyvovala, až jí rudé kadeře poskakovaly kolem hlavy. Na procházku po zdejších údolích se sice těšila, ale byla

si jistá, že další návštěvě Čarovného lesa se nějaká túra nemůže rovnat!

Když se osprchovaly a oblékly, našly své rodiče usazené na židličkách pod stříškou stanu Leiných rodičů. Izabelina maminka rozdávala hrnky a Lein táta se hrbil nad přenosným vařičem. Leina starší sestra Jing ležela na plachtě natažená na zádech – oči zavřené, na uších sluchátka a hlava pokyvující se do rytmu hudby.

Emina maminka vyhlížela ven do deště a vrtěla hlavou. „Vypadá to, že tu procházku budeme muset zrušit, holky. Podle dnešní předpovědi má pršet celý den.“

Lea se snažila vypadat zklamaně, ale v nitru se tetelila radostí. Teď už stačilo jen vymyslet nějakou záminku, aby mohly vyrazit do malé zátoky s otisky kopyt...

Leina maminka zvedla knižního průvodce. „Je tady kavárna – píše se tu, že tam pečou

